

[Camre.]

Socialdemokratiet kan ikke medvirke til at gennemføre dette lovforslag, men vi vil naturligvis gerne, som økonomiministeren nævnte det, under et udvalgsarbejde have en nærmere diskussion af kapitalmarkedsrådets funktion og en uddybning af de opgaver, som man har tænkt sig fremtidig at henlægge til dette organ.

Knud Thomsen: Jeg kan på mit partis vegne tilslutte mig den afvisning af lovforslaget, som både økonomi- og budgetministeren og den socialdemokratiske ordfører, hr. Camre, har givet udtryk for. Vi kan ikke tiltræde forslaget på grund af dets almindelige tendens. Vi kan i forslagets § 1 kun se en generalfuldmagt til økonomi- og budgetministeren af et sådant omfang, at vi just har hørt, at selv økonomi- og budgetministeren ikke ønsker at modtage den. Jeg kan ganske tilslutte mig, at sådanne sager må behandles på ordinær måde, dvs. at regeringen og den pågældende minister må have ansvaret over for folketinget. Her er der ikke givet nogen som helst direktiver, hvortil folketinget i givet fald ville kunne holde sig.

Jeg skal endelig anføre, at der ifølge § 4 kan oprettes særlige fonds, og fondsmidlerne skal fremskaffes ved obligationsudstedelse og ved bevillinger på finansloven. Det synes at hvile på den tro, at dette fremskaffer ny kapital. Det gør det ikke, det omplacerer kapitalen, men det er måske det, man har til hensigt. Måden at gøre det på kan vi imidlertid i al fald ikke tilslutte os.

Med hensyn til det styrende tilsyn med pengevæsenet, specielt pengeinstitutterne, vil jeg endnu en gang gentage, at det offentlige både gennem Danmarks Nationalbank, for så vidt angår den almindelige penge- og kreditpolitik og valutarelationerne, og gennem tilsynet med banker og sparekasser har et betydeligt indblik i disse institutters virksomhed.

Vi kan ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Nyboe Andersen: Heller ikke venstre kan medvirke til lovforslagets gennemførelse. Vi finder det ikke betryggende, at 3, skal vi sige mere eller mindre tilfældige personer, får en meget ubestemt fuldmagt til at føre sty-

rende tilsyn med pengevæsen, kreditgivning og kapitalforsyning. Økonomiministeren var ved at drage sammenligninger med vismændene. Jeg vil gerne understrege, at de økonomiske vismænds opgave er at give gode råd, men her drejer det sig om 3 personer, der er sat til at udøve et egentligt styre, og det er unægtelig noget ganske andet.

Hr. Poul Dam gav udtryk for det håb, at ordførerne kunne mindes tidligere lejligheder, hvor socialistisk folkeparti havde fremsat forslag af mere eller mindre lignende karakter som dem, vi i dag behandler, og jeg vil da gerne sige, at det kan jeg i hvert fald. Jeg mindes bl. a., at vi — det var helt præcis den 17. februar 1970 — drøftede et forslag fra socialistisk folkeparti om ændring i Nationalbankens ledelsesforhold. Jeg sagde dengang, og det mener jeg stadig, at vi gennem et samarbejde mellem Nationalbank og regering og med mulighed for, at folketinget kan give sit besyv med under forskellige økonomiske debatter, i udvalg osv., har de muligheder for en styring af disse forhold, som der er brug for.

I det hele taget mener jeg, at dette ord styring er ved at blive sådan lidt af et magisk begreb. Man tror tilsyneladende fra visse sider, at bare man siger, at nu skal der laves styring, så er de egentlige problemer løst. Det er de jo ikke. Vore egentlige problemer om målsætningen for økonomien kan kun løses af regering og folketing og ikke ved at sætte nogen til at styre. De, der skal styre, må indordne sig under de retningslinjer, som regering og folketing fastlægger. Det er os, der skal løse de egentlige styringsproblemer, opstille den målsætning, der skal styres efter, og det er dér, problemerne ligger, ikke i den tekniske udøvelse af styringen.

Jeg lyttede med meget stor interesse til de tal, som økonomiministeren fremførte for udviklingen i investeringerne i de sidste 10 år, og til de konklusioner, økonomiministeren drog af den ændring i fordelingen af investeringerne, der er sket i retning af, at boligbyggeri og offentlige investeringer er vokset fra en tredjedel til halvdelen af investeringerne i disse 10 år, de faste investeringer, mens erhvervenes andel og da navnlig de to store eksporterhvervs andel, er gået stærkt tilbage. Det er her, problemerne ligger, men at ændre denne afgørende fordeling